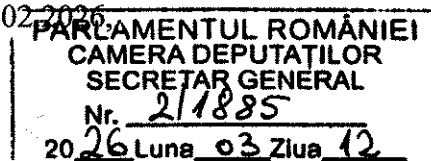
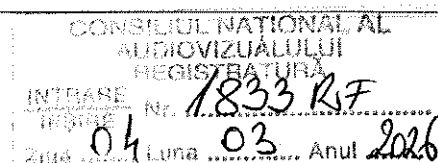

Către,

PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR
Palatul Parlamentului, Strada Izvor, nr. 2-4, sector 5, Bucuresti

Referitor la: adresa dumneavoastră nr. 54/11.02.2026 – Plx. 61/16.02.2026
înregistrată la CNA sub nr. 1833/17.02.2026

În atenția doamnei Ioana BRAN-VOINEA, Secretar general adjunct

Stimată doamnă Secretar general adjunct,

Întrunit în ședință publică în data de **3 martie 2026**, Consiliul Național al Audiovizualului a analizat „**Propunerea legislativă pentru protecția minorilor împotriva riscurilor utilizării rețelelor sociale**” (Plx. 61/2026) și vă comunicăm opinia instituției:

Propunerea legislativă conține 10 articole, structurate în 8 capitole, însă nu prevede dispoziții care **sunt direct incidente competențelor Consiliului Național al Audiovizualului (CNA): Capitolul I - Dispoziții generale; Capitolul II - Accesul minorilor la rețelele sociale; Capitolul III - Conținut cu risc extrem; Capitolul IV - Informare și prevenție; Capitolul V - Utilizarea telefoanelor mobile în unitățile de învățământ; Capitolul VI - Sancțiuni; Capitolul VII - Neglijență parentală digitală; Capitolul VIII - Dispoziții finale.**

Potrivit inițiativei legislative, se preconizează la art. 3 alin. (2) că „*sistemele de verificare a vârstei se stabilesc prin norme emise de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, cu avizul Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal*” și la art. 8 alin. (2) că „*aplicarea sancțiunilor se realizează de către Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații*”, astfel proiectul de lege vizează atribuții în sarcina ANCOM.

Cu toate că nu sunt prevăzute dispoziții pentru atribuțiile CNA, apreciem că este nevoie să fie emise următoarele observații:

Pentru art. 1¹ din proiect, care din perspectiva normelor de tehnică legislativă trebuie să fie numerotat art. 2, deoarece dispozițiile propuse nu au mai suferit modificări sau completări, menționăm că, pentru a fi în concordanță cu legislația în vigoare, atât cu cea de la nivelul Uniunii Europene, cât și cu cea de la nivel național, este necesar să aducem în atenție faptul că reglementarea „*rețelelor sociale*” este stabilită prin Regulamentul (UE) 2022/2065 (Regulamentul privind serviciile digitale) și prin Legea nr. 50/2024 pentru aplicarea regulamentulului invocat. De asemenea, precizăm faptul că Regulamentul (UE) 2022/2065 nu

aduce atingere normelor stabilite de Directiva 2010/13/UE modificată prin Directiva (UE) 2018/1808 (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale), care reglementează alte aspecte ale furnizării de servicii intermediare pe piața internă sau care detaliază și completează regulamentul, precum reglementarea platformelor de partajare a materialelor video.

Astfel, prin raportare la prevederile Regulamentului (UE) 2022/2065, se constată că „rețelele sociale” sunt încadrate în definiția platformei online, ca parte a serviciilor intermediare, iar definiția preconizată în proiectul de lege Plx. 61/2026 trebuie să țină cont de regulamentul.

Cu privire la art. 2 alin. (1) din proiect, unde se stabilește că „furnizorii de servicii de rețele sociale care își desfășoară activitatea pe teritoriul României au obligația de a refuza crearea de conturi pentru persoanele cu vârsta sub 15 ani”, menționăm că platformele online sunt considerate a fi parte a serviciilor societății informaționale și, în consecință, le sunt aplicabile prevederile Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic, republicată, cu modificările ulterioare, unde sunt considerați sub jurisdicția României furnizorii de servicii stabiliți în România, în sensul art. 1 pct. 4 din legea respectivă. Conform definiției indicate, furnizorul de servicii stabilit într-un stat este un furnizor de servicii având un sediu stabil pe teritoriul unui stat și care desfășoară efectiv o activitate economică utilizând acel sediu stabil pe teritoriul unui stat, pentru o perioadă nedeterminată; stabilirea unui furnizor de servicii într-un stat nu este determinată în mod necesar de locul în care sunt amplasate mijloacele tehnice și tehnologice necesare furnizării serviciului.

Așadar, norma preconizată la art. 2 alin. (1) este lipsită de previzibilitate și claritate, deoarece din sintagma „care își desfășoară activitatea pe teritoriul României” nu rezultă cu precizie care sunt subiectele de drept cărora li se aplică prevederile sale, anume furnizorii de servicii de rețele sociale al căror loc principal de stabilire se află în România ori care își au reședința în România ori al căror reprezentant legal este stabilit în România. În acest sens, proiectul de Lege trebuie să prevadă clar căror furnizori le sunt aplicabile dispozițiile sale.

În principal, rețelele sociale, precum Facebook, Instagram sau TikTok, nu au sedii principale sau filiale pe teritoriul României, ceea ce conduce la ideea că normele preconizate se aplică strict rețelilor sociale care au sediul în România sau care își desfășoară activitatea pe teritoriul României, ci au doar birouri cu scopul de a facilita comunicarea cu autoritățile.

Mai mult, **pentru art. 3 din proiect**, din perspectiva obiectului de reglementare a proiectului, gestionarea mecanismului de verificare a vârstei are implicații în ceea ce privește organizarea algoritmilor de către furnizorii de platforme online foarte mari, unde sunt incluse și rețelele sociale, care se află sub supravegherea Comisiei Europene, astfel, ar trebui să se țină cont și de modalitățile de implementare a unor măsuri printr-o lege care să vizeze aceste platforme, unde autoritățile relevante din România nu pot interveni decât în limita prerogativelor date de Legea nr. 50/2024 de aplicare a Regulamentului (UE) 2022/2065.

Totodată, trebuie să se aibă în vedere prevederile art. 28 din Regulamentul (UE) 2022/2065, referitor la protecția minorilor în mediul online, care stabilesc la alin. (1) că „furnizorii de platforme online accesibile minorilor instituie măsuri adecvate și proporționale pentru a asigura un nivel ridicat de confidențialitate, siguranță și securitate a minorilor în cadrul serviciului lor” și la alin. (3) că „respectarea obligațiilor prevăzute la prezentul articol nu obligă furnizorii de platforme online să prelucreze date cu caracter personal suplimentare pentru a evalua dacă destinatarul serviciului este minor”.

În legătură cu normele care se referă la educația digitală, complementare atribuțiilor sale, CNA, în parteneriat cu instituții de învățământ, organizații neguvernamentale și alte autorități relevante, sprijină activitățile de educație media destinate minorilor, menite să le ofere competențele necesare pentru a naviga în siguranță și responsabil în mediul digital. Obiectivul principal este protejarea minorilor, prevenirea expunerii la conținut ilegal și educarea unei

generații digitale responsabile, capabile să facă distincția între conținut autentic și informații false sau manipulative.

Pentru celelalte prevederi din proiectul de Lege, asupra cărora nu s-au formulat observații, menționăm că acestea nu implică competențele CNA.

În plus, este de subliniat și faptul că în sarcina CNA intră monitorizarea conținutului audiovizual din cadrul rețelelor sociale, nu supravegherea respectării obligațiilor date în sarcina furnizorilor de servicii de rețele sociale.

Drept urmare, propunerea legislativă Plx. 61/2026 nu prevede dispoziții incidente competențelor CNA, atribuțiile privind verificarea vârstei și sancțiunile revenind ANCOM. Totodată, definirea furnizorilor de servicii de rețele sociale și aplicabilitatea normelor trebuie clarificate pentru a asigura previzibilitate juridică. CNA sprijină educația media și protecția minorilor în mediul digital, însă supravegherea respectării obligațiilor furnizorilor de platforme online rămâne în afara competențelor sale, CNA având rolul de monitorizare a conținutului audiovizual accesibil minorilor.

În urma dezbaterilor din cadrul ședinței publice, au fost reținute opinii potrivit cărora se constată lipsa unei abordări normative coerente în privința propunerilor de restricționare a accesului minorilor la anumite platforme online, în absența unei analize sistemice asupra întregului mediu digital, inclusiv asupra altor tipuri de conținut accesibil (site-uri, conținut cu caracter pornografic). O intervenție legislativă sectorială, fără o evaluare comparativă și fără o fundamentare obiectivă, riscă să genereze incoerență și dificultăți de aplicare.

Stabilirea pragului de vârstă la 15 ani nu este însoțită de criterii clare, studii sau evaluări de impact care să justifice opțiunea legislativă. În plus, proiectul nu identifică un mecanism tehnic viabil de verificare a vârstei. O asemenea obligație nu poate fi atribuită, în mod generic, unor autorități precum Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații sau Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, în lipsa unui temei legal, a delimitării competențelor și a unor garanții adecvate privind protecția datelor cu caracter personal.

Deși obiectivul protecției minorilor este legitim, orice restrângere a accesului la platforme online poate constitui o ingerință în exercițiul libertății de exprimare, garantată de art. 30 din Constituție, motiv pentru care o asemenea măsură trebuie să respecte principiile legalității, proporționalității și previzibilității și să fie adoptată prin lege organică.

În consecință, Consiliul Național al Audiovizualului nu contestă necesitatea reglementării, ci subliniază că proiectul legislativ trebuie revizuit astfel încât să fie fundamentat, coerent, implementabil tehnic și corelat cu competențele autorităților implicate, precum și cu exigențele constituționale aplicabile. Totodată, protecția minorilor nu poate fi disociată de rolul esențial al părinților și al educației digitale.

Cu deosebită considerație,

VALENTIN ALEXANDRU JUCAN

VICEPRESEDINTE

